Geneza succeselor handbalului românesc

(Urmare din pag. 1)

cuția cu relevarea aspectelor din activitatea forului său de conducere practică, BIROUL FEDERAL. În această privință, ar fi util de pus în evidență acele lucruri care pot fi de interes general.

— Desigur, nu poate nimeni afirma că biroul F. R. Handbal a avut în defășurarea muncii sale numai succese, că n-a greșit niciodată, sau că indicațiile sale au fost întotdeauna de maximă eficiență. El nu a atins perfecțiunea, dar luptă din toate puterile să fie cît mai aproape de ea. Am spus, de la început, aceste lucruri pentru ca nu cumva să se interpreteze în mod greșit, că tot ceea ce am elaborat noi a fost fără cusur. Atunci cînd am luat măsurile am fost convinși că ele sînt justificate. Practica a arătat, în unele cazuri, că existau și alte posibilități, mai judicioase. Din ele, din consecințele unor acțiuni mai puțin izbutite, am tras, însă, învățămintele ce se cuveneau.

Poate că ar fi util să vorbesc la început despre componența biroului federal. Dintre cei 13 membri ai săi, 9 sînt profesori de educație fizică. O bună parte a celor ce fac parte din biroul federal au fost sportivi de performanță, iar alții au între 12 și 19 ani de activitate în diferite comisii și colegii ale federației. Am amintit aceste lucruri pentru a scoate în evidență nivelul de competență, experiența celor cărora le-a fost încredințată dificila misiune de a contribui la dezvoltarea handbalului românesc. În cele 22 de reuniuni care au avut loc în ultimul an, biroul F.R.H. a luat în discuție probleme de interes general, de orientare a activității : concluzii asupra desfășurării campionatelor republicane, elaborarea unui îndrumar privind organizarea activității echipelor pe plan local, discutarea planului consfătuirii metodice a antrenorilor și profesorilor de educație fizică de la echipele diviziunare școlare și de juniori, definitivarea normelor privind reglementarea aplicării unor măsuri disciplinare, stabilirea programului activității internaționale din sezonul sportiv actual etc. Biroul federal a avut posibilitatea să-și îndrepte atenția asupra acelor probleme care au pondere în activitatea generală pentru faptul că a dat autonomie comisiilor și colegiilor centrale și, îndeosebi, pentru că aceste organisme sînt alcătuite din oameni foarte prețuiți, pasionați, conștiincioși.

— Înainte de a ajunge la aceste comisii, v-am ruga să vă referiți, în continuare, la modul în care acționează biroul federal, la mijloacele prin care s-a reușit reuniunea de forțe, distribuirea egală a atribuțiunilor.

— Hotărîrile biroului federal sînt comunicate imediat — prin intermediul buletinului F.R.H., distribuit membrilor comitetului federal și comisiilor de handbal din toate județele — astfel că ele pot fi puse cu promptitudine în aplicare. Cuantumul de activitate pe care-l depun membrii biroului federal nu este egal. Excluzîndu-i pe activiștii salariați — care au obligația, fără îndoială, să desfășoare zilnic o amplă muncă de transpunere în realitate a indicațiilor biroului federal — sînt și în federația noastră, fie din motive obiective, fie din motive subiective, oameni care muncesc mai mult și alții a căror activitate nu este la nivelul potențialului de care dispun sau la cel al nevoilor pe care le are federația. Mă refer, desigur, la ceea ce se întîmplă dincolo de ședințele periodice. Nu spun o noutate (am credința că peste tot lucrurile stau așa sau mai bine) afirmînd că ponderea activității cade asupra președintelui F.R.H. — tov. Dumitru Costea, a vicepreședintelui — tov. Ion Florea și a președinților colegiilor de antrenori — prof. Constantin Popescu și arbitri — ing. Vasile Sidea. Prin natura atribuțiunilor lor, dar și datorită entuziasmului major, acești membri ai biroului federal aduc un aport considerabil la rezolvarea celor mai importante chestiuni. Nici ceilalți membri nu sînt în afara activității. Prof. Oprea Vlase a întocmit un proiect pentru desfășurarea unei mari competiții de mase, proiect care a și fost aprobat, dr. Gh. Săvescu s-a ocupat de elaborarea unor prospecte pentru medalii jubiliare, prof. Elena Jianu a realizat un studiu privind activitatea secțiilor de handbal din cluburile studențești, prof. Mihai Tîrnoveanu a contribuit la definitivarea organizării campionatului republican școlar și de juniori. Poate că contribuția tuturor ar fi mai mare dacă ar fi fost angrenați mai des în treburi precise, dacă fiecare dintre membrii biroului federal ar fi venit în întîmpinare cu propuneri, dacă și-ar fi asumat sarcina de a rezolva anumite lucruri pe care le cunosc. Este adevărat, însă, și faptul că sub presiunea rezolvării rapide a unor probleme, informarea membrilor biroului de către activul salariat nu este întotdeauna operativă. Am să abordez tot acum — simt plutind în aer o... întrebare în această direcție — și problema Comitetului federal. Din unele puncte de vedere, situația noastră este asemănătoare cu aceea a fotbalului. Nici noi nu ne întîlnim — în ședințe sau consfătuiri — cu membrii comitetului federal decît o dată pe an. În schimb, directivele elaborate cu prilejul conferinței sînt puse în aplicare cu consecvență, membrii comitetului sînt încunoștiințați (prin buletine) de fiecare acțiune importantă, ei putînd să ne facă cunoscut dacă își dau sau nu adeziunea la măsurile luate de biroul federal. Fără a încerca să abat atenția spre lipsurile altora, îmi voi face cunoscută părerea că și la handbal, membrii comitetului federal ne-ar putea sprijini mai mult dacă — în afara reuniunilor oficiale — ne-ar aduce la cunoștință părerea lor în privința fiecărei acțiuni inițiate, mijloacele cu ajutorul cărora ar putea contribui personal la succesul lor.

— Este sigur, însă, că și biroul federal, activul salariat al F.R.H. ar putea face mai mult pentru activizarea membrilor comitetului federal, mai ales dacă ținem seamă de faptul că ei se află răspîndiți pe o mare parte a teritoriului țării : Hunedoara, Buzău, Iași, Tg. Jiu, Craiova, Oradea, Constanța, Timișoara, Bacău, Bistrița, Tg. Mureș, Brașov etc. Să revenim însă la o afirmație anterioară a dv., și anume aceea că activitatea comisiilor și colegiilor a căpătat mai multă autonomie, că ele își fac simțită din ce în ce mai mult contribuția la dezvoltarea handbalului. Sînt interesante observațiile pe care doriți să le faceți pe această temă.

— Pentru degrevarea biroului de anumite lucrări pe care efectiv nici nu le-ar putea realiza și pentru a respecta principiile de muncă stabilite în ultimele documente, comisiile au latitudinea să acționeze, să hotărască în toate cazurile pendinte de activitatea lor, cu condiția să fie îndeplinite regulamentele în vigoare. Doar atunci cînd nu pot ajunge la o soluție sau cînd, pentru bunul mers al activității, este necesar un aviz special, situațiile sînt înaintate biroului federal. Acționînd în conformitate cu sarcinile trasate de comitetul și biroul federal, cu regulamentele care guvernează activitatea noastră, comisiile și colegiile rezolvă un mare volum de muncă. Succesul lor este asigurat de faptul că au în componență oameni cu o pregătire superioară, cu experiență și cu o rar întîlnită dragoste pentru sport. Iată un exemplu : tov. Dan Udubășceanu, membru în comisia de competiții (președinte V. Pelenghian), a alcătuit un minuțios plan pentru controlul și îndrumarea comisiilor locale din centrele cu echipe divizionare. Pentru membrii comisiei a fost stabilit un itinerar cu 5—8 escale. Anexele planului prevăd toate detaliile, începînd cu cele privitoare la modul de deplasare și încheind cu problemele de elucidat în fiecare dintre orașele ce vor fi vizitate. Îndeplinind acest plan, comisia de competiții va sprijini la fața locului comisiile și secțiile de handbal, le va îndruma, va cunoaște în amănunt necesitățile, dificultățile, realizările pe care le au centrele handbalistice ale țării.

Cu ajutorul acestor comisii și colegii a fost posibilă alcătuirea calendarului competițional pe o perioadă îndelungată, realizarea stabilității sistemului aducîndu-și contribuția la succesul procesului instructiv-educativ. Calendarul intern — mă refer la campionatele republicane A și B, la campionatele juniorilor și la cele de calificare — nu s-a schimbat decît în cazuri excepționale. De altfel, un număr special al buletinului publică programul tuturor meciurilor din acest an. Programul echipei naționale masculine este stabilit pînă în anul 1972. Prin renunțarea dreptului de tutelare — dacă poate fi numit astfel — au căpătat un mai mare rol și secțiile de handbal ale cluburilor, comisiilor județene. Cluburile sportive au autonomie să-și fixeze în cadrul normelor stabilite calendarul internațional — fără a afecta activitatea internă, iar comisiile județene hotărăsc singure asupra datelor de desfășurare a campionatelor lor, a competițiilor și cupelor pe care le organizează. S-a creat teren fertil pentru inițiative, deși, din păcate, ele întîrzie să se arate.

— Evident, chiar dacă autonomia n-a fost folosită de la început la nivelul exigențelor, există posibilitatea ca în viitor ea să-și dovedească din plin utilitatea. Fiindcă am discutat despre secții și cluburi, despre activitatea competițională, ar fi necesar — poate — să ne vorbiți despre mijloacele prin care realizați corelarea lor. Mai exact, să vă referiți la treptele pe care le parcurge sportivul pentru a ajunge în echipa campioană a țării, în reprezentativa națională.

— Campionatele republicane pentru școlari și juniori, campionatele de calificare pentru diviziile A și B — ca parte competițională oficială, întrecerile și cupele amicale, întîlnirile tradiționale dintre diferite echipe școlare și de club, apoi meciurile internaționale de club, participarea la competițiile internaționale oficiale și partidele susținute de echipele naționale (în total peste 500 de meciuri în anul 1968, susținute în țară sau peste hotare cu diferite echipe) — acestea sînt pantele pe care le are de urcat un jucător pentru a ajunge în vîrful piramidei. Ele sînt supravegheate cu atenție și exigență de biroul federal și de celelalte foruri ajutătoare pentru înlăturarea oricăror anomalii. Mi se pare însă că drumul unui jucător de handbal nu este scutit de sinuozități. El activează, la început, într-o echipă școlară, apoi într-una universitară și, spre sfîrșit, într-una de club. Fiecare antrenor își lasă amprenta cunoștințelor (mai mari sau mai mici) pe care le are, îi impune o cale de evoluție. Cînd activitatea sa ajunge în stadiul în care poate beneficia de aportul cadrelor cu înaltă specializare este uneori tîrziu pentru a se mai face retușuri. Sînt pentru acel club care-și crește sportivii de la cea mai fragedă vîrstă pînă la ieșirea din arena competițională, sînt pentru cluburile care, datorită tradiției pe care și-au creat-o, să se poată mîndri că au în secțiile lor și bunicul și tatăl și fiul, fiecare urmînd să-și aducă contribuția pe măsura cunoștințelor și puterilor, în domeniile în care vîrsta le-o permite.

— Pentru a concluziona cele discutate pînă acum, care sînt elementele esențiale care contribuie la crearea faimei pe care, pe merit, federația de handbal o are în mișcarea noastră sportivă și în cea internațională ?

— Într-o succintă enunțare, se poate spune că urmărirea permanentă a realizării planului de măsuri și a celorlalte hotăriri elaborate de comitetul federal, organizarea și eșalonarea judicioasă a problemelor de concepție, de orientare generală, vizînd îndeosebi viitorul, care sînt puse în fața biroului federal, atragerea cadrelor cu înaltă calificare în pregătirea echipelor, în activitatea comisiilor și colegiilor, munca de pregătire și perfecționare a antrenorilor și arbitrilor, competența, pasiunea și principialitatea majorității celor ce s-au dedicat total sau parțial handbalului, simțul de responsabilitate în gospodărirea fondurilor și materialelor, mișcarea cu tentă științifică tot mai pregnantă ce există în rîndul tehnicienilor pentru permanenta îmbunătățire a procesului instructiv-educativ, pătrunderea acestui sport în tot mai multe orașe și sate și îndrumarea și sprijinul material acordat de C.N.E.F.S. sînt elementele principale care ne-au favorizat rezultatele cunoscute. Există însă suficiente domenii unde nu au fost exploatate toate posibilitățile, activități în care n-a fost folosit pe deplin potențialul vastului nostru activ voluntar, probleme în care n-am reușit să venim cu cea mai bună rezolvare. Agenda minusurilor noastre nu este deloc mică. Ea ne preocupă în cel mai înalt grad. Nu le vom elimina pe toate în zilele care urmează și nici chiar în acest an, dar nu vom fi liniștiți pînă cînd nu vor fi create pretutindeni cele mai favorabile condiții pentru răspîndirea și afirmarea handbalului, joc care dezvoltă și pune în valoare calități de seamă ale generațiilor tinere: pregătire atletică, curaj, îndemînare.

— În încheiere, o ultimă rugăminte. Tehnicienii români sînt pretutindeni solicitați. Tov. Ion Kunst Ghermănescu este membru al F.I.H și a fost desemnat în anul 1968 antrenor al echipei lumii, iar dv. sînteți membru supleant ; Elveția, Danemarca, Tunisia, Bulgaria, Suedia, R. F. a Germaniei și Japonia ne-au solicitat antrenori și le-am oferit. Toate acestea dovedesc nu numai prestigiul de care se bucură handbalul românesc în arena internațională, dar și existența unei valoroase școli românești din experiența căreia alte țări doresc să învețe. În ce constă ea ?

— La această întrebare este nevoie de un răspuns amplu, de un curs — dacă vreți — pe măsura catedrei de la IEFS. O simplă imagine se poate forma însă și din cele cîteva cuvinte în care voi încerca să sintetizez părerea mea : școala handbalului românesc constă în realizarea unei concepții de pregătire și joc pe măsura condițiilor specifice țării noastre și aptitudinilor tineretului, în sistemul competițional stabilit, în sprijinul material și moral pe care sportul acesta îl primește necontenit. Cadrele tehnice îmbogățesc cu fiecare sezon bazele școlii noastre de handbal, pentru că numai așa ea poate fi la înălțimea prestigiului pe care-l are. Viitoarele campionate mondiale, Jocurile Olimpice din 1972 vor confirma cît de aproape am fost de exigențele existente pe plan mondial.

Astăzi, la orele 17,30, în sala Dalles

Sportul — a opta artă?

Consiliul național pentru educație fizică și sport în colaborare cu Universitatea populară București, continuă seria expunerilor în sala Dalles, astăzi la orele 17,30 cu tema : „Sportul a opta artă ?" pe care o va susține prof. Virgil Ludu. Urmează o gală de filme sportive.

fotbal

Tot mai multe jocuri de verificare

La orizont returul ! Titlul sub care am publicat în ultimele săptămîni relatările despre pregătirile echipelor noastre de fotbal nu mai corespunde realității. Returul bate de-acum la ușă, astfel că fotbaliștii noștri, de toate nivelele, își intensifică pregătirile, susținînd în același timp numeroase partide de verificare.

DOUĂ MECIURI INTERNAȚIONALE LA ORADEA

Sîmbătă și duminică, la Oradea s-au disputat două partide internaționale. Echipele oaspe au fost Z.A.K. Kikinda (Iugoslavia) și V.S.S. Kosice (Cehoslovacia).

Primul joc a avut loc între Olimpia și Z.A.K. Kikinda, partida luînd sfîrșit cu victoria echipei gazdă : 4—2 (3—1).

Duminică, divizionara A, Crișul, a avut în față un adversar redutabil, V.S.S. Kosice, de care a fost întrecută cu 2—0 (0—0).

ILIE GHIȘA,
coresp. principal
V. SERE, coresp.

C.F.R. CLUJ — V.S.S. KOSICE 3—0 (1—0)

Fotbaliștii clujeni au repurtat sîmbătă o frumoasă victorie asupra formației cehoslovace V.S.S. Kosice, din prima divizie a acestei țări. A fost un meci frumos, gazdele acționînd tot timpul ofensiv și realizînd o serie de acțiuni frumoase. Cele 3 goluri au fost înscrise de Zanca (min. 12), Marian Popescu (min. 48) și Soos (min. 70).

Partida a fost urmărită de peste 4 000 de spectatori.

VICTOR MOREA
coresp. principal

U.M. TIMIȘOARA — IN FORMA

Echipa U.M.T. din divizia C a susținut un meci amical, de verificare, cu divizionara B iugoslavă, Spartak Subotița. Formația locală a jucat bine, repurtînd victoria : 2—0 (1—0) Cele două goluri au fost înscrise de Speriatu și Laurențiu.

I. HÎRȘOVA

DUBLĂ CONFRUNTARE F.C. ARGEȘ — PETROLUL

Pe stadionul din Topoloveni s-au întîlnit ieri echipele de tineret și primele garnituri ale piteștenilor și ploieștenilor.

Ambele jocuri s-au terminat cu victoria petroliștilor.

La tineret, Petrolul a învins cu 2—1, iar meciul dintre primele formații a luat sfîrșit cu scorul de 1—0 prin golul înscris de Dincuță în min. 65. De subliniat că argeșenii au ratat o lovitură de la 11 metri, în min. 80, prin Prepurgel.

În acest joc s-au remarcat Sfetcu, Dincuță și Pavlovici (Petrolul), Barbu, Nuță și Roșu (F.C. Argeș).

M. IONESCU

DINAMO BACAU — POLITEHNICA IAȘI 3—1

Deși au dispus cu 3—1 (0—1) de Politehnica Iași, localniciii n-au lăsat o impresie prea bună. Cel puțin în repriza primă, ei au acționat fără adresă, dînd posibilitate oaspeților să conducă. După pauză, băcăuanii și-au revenit, înscriind în 9 minute 3 goluri. Autori : Dembrovschi (min. 74) și Ene Daniel (min. 79 și 83). Pentru ieșeni a înscris Lupulescu (min. 17).

Jocul dintre echipele de tineret a revenit gazdelor. Scor : 5—2 (3—1).

Dinamo București, victorioasă în Cipru

În primul meci al turneului pe care îl întreprinde în Cipru, dinamoviștii bucureșteni au întîlnit formația Hapoel Nicosia pe care au învins-o cu scorul de 7—1. Au înscris : Frățilă, Dinu (2), Dumitrache, Sălceanu, Lucescu și Naghy.

Tot la Bacău s-a disputat întîlnirea dintre Letea și Chimia Mărășești. Rezultatul : 1—0 (1—0) pentru Letea.

ILIE IANCU
coresp. principal

A.S.A. TIRGU MUREȘ — „U" CLUJ 3—0

5 000 de spectatori au urmărit duminică dimineața, pe un timp frumos, întîlnirea dintre cele două divizionare A. Locatnicii, cu o pregătire fizică mai bună, au învins cu 3—0 (1—0), prin golurile înscrise de Mureșan (min. 19 și 51) și Caniaro (min. 80). Clujenii au ratat o lovitură de la 11 metri (a tras Oprea).

C. ALBU, coresp.

FARUL CONSTANȚA — PORTUL 0—0

Deși nu s-au înscris goluri, meciul a plăcut datorită faptului, prin golul marcat de Oaidă în min. 2.

În deschidere, formațiile de tineret-rezerve ale celor două cluburi au terminat la egalitate : 1—1.

D. VIȘAN

DINAMO (TINERET) — VOINȚA BUCUREȘTI 2—2 (1—2)

Terenul cu zgură din parcul sportiv Dinamo a găzduit ieri dimineață amicalul dintre echipele Dinamo (tineret) și Voința (cat. C). După un joc frumos cu faze dinamice de la o poartă la alta, întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 2—2. De remarcat faptul că tinerii jucători ai echipei Dinamo au reușit să refacă handicapul după ce au fost conduși cu 2—0, reușind să egaleze în ultimul minut prin Marica. Din punct de vedere al pregătirii fizice antrenorii celor două echipe Traian Ionescu (Dinamo) și Jean Unguroiu (Voința) se pot declara mulțumiți. Celelalte goluri au fost marcate de Condurache pentru Dinamo, Rădoi și Dine, pentru Voința. A arbitrat D. Predescu.

A. PĂPĂDIE, coresp.

Manta, portarul Progresului, respinge un atac al înaintașilor Steaua—Progresul de la Steaua. Față din jocul

Foto : V. BAGEAC

UN REUȘIT ANTRENAMENT AL LOTULUI DE JUNIORI

Lotul (mare) de juniori — exceptîndu-i pe arădenii Broșovschi și Atodiresei — s-a antrenat ieri pe terenul Progresul. Într-un test-meci cuprinzînd trei reprize a 30 de minute fiecare, antrenorul **GH. OLA** și-a urmărit la lucru elevii mai vechi (de astă-toamnă) ca și pe cei mai noi **(Kassai, Bondrea, Sătmăreanu etc.)**. care bat la poarta reprezentativei de juniori.

După un joc plăcut la vedere, presărat cu cîteva excelente faze de poartă, meciul s-a încheiat cu victoria „galbenilor" care i-au întrecut pe „albaștri" cu 5—0 (2—0, 2—0, 1—0).

IN MINUTUL 64, STEAUA ȘI PROGRESUL S-AU RETRAS DE PE TEREN ! ? !

Fără discuție, decizia de a retrage echipele de pe teren, luată de către antrenorii Onisie (Covaci a lipsit ieri fiind bolnav) și Drăgușin în min. 64 al „amicalului" de pe Ghencea, este pe deplin justificată, căci pătrunderea spectatorilor în terenul de joc (au avut loc și busculade între aceștia și jucătorii Progresului), nu putea permite desfășurarea normală a meciului.

În min. 62, arbitrul de centru — un spectator luat de pe margine ! — a dictat lovitură de la 11 m împotriva Progresului, la un hent involuntar comis de Grama. După ce Voinea a ratat lovitura (Manta a respins), spectatorii au intrat pe teren pentru a se „răfui" cu jucătorii Progresului, care protestaseră îndelung la dictarea penaltiului ! ?

Au urmat momente penibile : îmbrînceli, injurii și retragerea celor două echipe de pe teren...

În acel moment scorul era de 1—0 în favoarea Progresului, prin golul marcat de Oaidă în min. 2.

În deschidere, formațiile de tineret-rezerve ale celor două cluburi au terminat la egalitate : 1—1.

D. VIȘAN

DINAMO (TINERET) — VOINȚA BUCUREȘTI 2—2 (1—2)

Terenul cu zgură din parcul sportiv Dinamo a găzduit ieri dimineață amicalul dintre echipele Dinamo (tineret) și Voința (cat. C). După un joc frumos cu faze dinamice de la o poartă la alta, întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 2—2. De remarcat faptul că tinerii jucători ai echipei Dinamo au reușit să refacă handicapul după ce au fost conduși cu 2—0, reușind să egaleze în ultimul minut prin Marica. Din punct de vedere al pregătirii fizice antrenorii celor două echipe Traian Ionescu (Dinamo) și Jean Unguroiu (Voința) se pot declara mulțumiți. Celelalte goluri au fost marcate de Condurache pentru Dinamo, Rădoi și Dine, pentru Voința. A arbitrat D. Predescu.

A. PĂPĂDIE, coresp.

UN REUȘIT ANTRENAMENT AL LOTULUI DE JUNIORI

Lotul (mare) de juniori — exceptîndu-i pe arădenii Broșovschi și Atodiresei — s-a antrenat ieri pe terenul Progresul. Într-un test-meci cuprinzînd trei reprize a 30 de minute fiecare, antrenorul **GH. OLA** și-a urmărit la lucru elevii mai vechi (de astă-toamnă) ca și pe cei mai noi **(Kassai, Bondrea, Sătmăreanu etc.)**. care bat la poarta reprezentativei de juniori.

După un joc plăcut la vedere, presărat cu cîteva excelente faze de poartă, meciul s-a încheiat cu victoria „galbenilor" care i-au întrecut pe „albaștri" cu 5—0 (2—0, 2—0, 1—0).

Anti-romanță

Citesc cu plăcere rîndurile lui C. Grigoriu, care semnează, cu umor, V. T. RANU, cochetînd puțin cu joviala sa bătrînețe. Le citesc pentru că găsesc în ele un parfum de calitate, o frază limpede și, mai ales, o busolă exactă, care e atît de utilă în hățișurile întunecate ale balonului rotund. Tocmai de aceea, îmi permit să adaug cîteva rînduri la ultimul post-restant, „Forma sau valoarea !", apărut acum cîteva zile. Iată ideea și fraza care provoacă acest răspuns :

„Misiunea selecționerilor din zilele noastre e infinit mai ingrată (și, probabil că asta și explică unele erori evidente în alcătuirea formațiilor) decît a celor de odinioară care, îmi reamintesc eu bine, aveau la îndemînă pentru fiecare post cîte trei-patru-cinci jucători la fel de buni, jucători ce, ca valoare, se găseau — cum spun turfiștii — „cap-cap".

Urmează o lungă înșiruire de alternative nominale la îndemîna selecționerilor din trecut, care ar fi avut, chipurile, o singură dificultate, aceea de a se fixa asupra celui mai bun dintre cei buni, ca în exemplul dat : „Nu era intratul în legendă Dobay, era pe aripa stîngă Ionică Bogdan, care făcea el ce făcea... și nici că se observa lipsa celebrului său contemporan de sport".

Această prăpastie care s-ar căsca între rezervele infinite ale fotbalului nostru din trecut și actuala „penurie de oameni buni, demni de o reprezentativă..." mi se pare intrucîtva exagerată.

Nu neg marea clasă a unora dintre jucătorii noștri din trecut. Ar fi și o imposibilitate. Am impresia însă că venerabilul nostru „veteran" se lasă prea mult furat de parfumul îmbătător al amintirilor, atunci cînd vorbește despre supraproducția de valori a fotbalului nostru antebelic, în opoziție cu penuria...

Aș putea să rezolv această problemă în mod operativ, invocînd un început de poveste adevărată : „A fost o dată, în 1938, la Toulouse, o echipă tare modestă : Cuba. Și echipa asta modestă avea să înfrunte cel mai mare atac din istoria fotbalului românesc : Bindea — Covaci — Baratki — Bodola — Dobay. Dar, superfavorita, echipa României, n-a învins decît un 3—3. Peste cîteva zile urma rejucarea, adică un fel de floare la ureche pentru Bindea și ceilalți. De ce ? Pentru că, „oricînd, în locul intratului în legendă..." (Subliniez că, dintr-un plus de prudență, s-a renunțat la alternativele infinite, astfel că la rejucare, în formație au apărut și Dobay. și Bogdan. Rezultatul ? 2—1 pentru... Cuba ?)".

Ar fi neloial să folosesc acest caz, care ar putea fi izolat. Ar fi neloial să invoc NUMAI acest argument pentru a demonstra că jucătorii noștri de astăzi trebuie tratați altfel decît niște epigoni orbiți de strălucirea lui „Mumulean, gură de aur". Repet, nu încerc să susțin că fotbaliștii de astăzi sînt mai buni decît cei din trecut. (În această ordine de idei e cazul să amintesc că Dobay a figurat în primul „unsprezece" mondial al turului întîi al Cupei Jules Rimet 1938). Dar asta nu înseamnă că trebuie să omitem faptul că în cei 22 de ani de istorie fotbalistică antebelică, echipa noastră națională n-a învins NICIODATĂ o echipă de mare talie europeană. Dacă facem abstracție de tradiționalele „un-doi"-uri cu Iugoslavia, în vigoare și astăzi, atunci, cea mai strălucită performanță a echipei noastre naționale dinainte de război rămîne... înfrîngerea onorabilă în fața Italiei.

Venerabile V. T. Ranu, te rog să-mi ierți această inscriere în replică, dar nu știu dacă e chiar atît de bine să amintim, cu atîta insistență, tinerilor jucători de astăzi, că sînt doar o pacoste pe capul selecționerilor...

Ioan CHIRILA

„Universitatea Craiova - un excelent partener pentru naționala R. D. Germane"

După reîntoarcerea studenților craioveni din scurtul turneu efectuat în R.D.G., antrenorul secund dr. *V. Frînculescu*, ne-a făcut o vizită la redacție, furnizîndu-ne amănunte suplimentare asupra evoluției echipei.

„În cele două partide disputate în compania aceluiași adversari prima reprezentativă a R.D.G., care se pregătește pentru meciurile cu Italia din cadrul preliminariilor C.M., și nu așa cum, eronat, au transmis agențiile de presă, că în primul meci am jucat cu reprezentativa de tineret, Universitatea a jucat bine doar în primele reprize. Cu o condiție fizică mai bine întreținută, fotbaliștii germani și-au impus jocul, printr-un fotbal rapid, cu o mare circulație a balonului. La această superioritate fizică a gazdelor, aflate în plin campionat ! — s-au adăugat și propriile noastre greșeli. Astfel, în primul meci, gazdele au egalat datorită unei greșeli puerile a portarului Pilcă.

În a doua partidă, am jucat în 10 oameni din min. 35, cînd arbitrul internațional Riegel l-a eliminat, just, de pe teren pe Strîmbeanu, la o „ripostă" asupra lui Löwe.

Din acel moment forța de joc a echipei a scăzut vizibil și n-am mai expediat la poarta germană decît 6 șuturi pînă la sfîrșitul partidei.

După acest turneu, folositor pentru formația noastră, îl remarc pe Oblemenco, care a dovedit o mare poftă de joc, fiind foarte periculos în fața porții — de altfel, a marcat și două goluri, pe Deselnicu, care a jucat aproape fără greșeală, pe Ivan, Martinovici, Nița, Tacoi și Bălan.

În general, echipa s-a mișcat bine, dovedindu-se — după cum menționează ziarul de specialitate „Sport Echo" — „un excelent partener de întrecere pentru echipa națională...". La sfîrșitul ultimului meci, antrenorul reprezentativei germane, Harold Seeger, ne-a vizitat la cabină, felicitîndu-l sincer pe Goldum pentru modul în care a evoluat echipa română".

Consultările continuă...

De mulți ani, problema transferărilor formează subiectul unor discuții aprinse, la toate nivelele, ridicîndu-se obiecții și manifestîndu-se nemulțumiri în legătură cu felul în care se rezolvă această spinoasă chestiune. Aspectele ei sînt atît de contradictorii, încît, în mod firesc, este dificil de găsit soluția ideală, unanim aprobată.

Federația română de fotbal a elaborat un nou proiect al regulamentului de transferări, pe care l-a și publicat în presă în vara lui 1968. Ca de obicei, și pe marginea acestui nou regulament, s-au ridicat fel de fel de opinii greu de armonizat între ele. Cum acest proiect trebuie să devină lege în vara acestui an, pentru a fi aplicat în noul campionat 1969—1970, Federația română de fotbal s-a gîndit la o largă consultare, invitînd la sediul ei conducători de secții și cluburi, președinți ai comitetelor județene, antrenori, jucători și ziariști. În ultimele două săptămîni au avut loc două consfătuiri pe această temă, la care au fost prezenți aproape 50 de invitați, care și-au exprimat părerile în legătură cu proiectul regulamentului de transferări.

La ora aceasta, sîntem în posesia unui bogat material, a unor interesante propuneri, care ne pot fi extrem de utile în definitivarea acestui proiect, care va fi discutat, la timpul lui, de către Comitetul federal.

Consultările continuă. Sperăm ca sugestiile pe care le vom primi, în continuare, să constituie un sprijin eficient în elaborarea unei legi sportive — cum este aceea a transferărilor — cît mai echitabilă, cît mai aproape de nevoile fotbalului nostru, în general, și ale cluburilor și jucătorilor, ca părți interesate.

Florea TANASESCU
secretar general adjunct al F.R.F.

Joaca de-a... măsurile!

După cum sîntem informați din Arad, antrenorul Marcu Rusalin, desemnat la 7 februarie antrenor principal al Vagonului, a fost... destituit ! ?

Ni se comunică, de asemenea, că jucătorul Chivu împotriva cărula conducerea clubului dictase o suspendare pe termen lung, la data de 13 februarie, a fost iertat la 21 februarie ? !

Comentariile sînt de prisos...